

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Promptvarii exequialis pars ...

Continens centurias II. dispositionum, quibus themata funebria sive
scripturae dicta varia ...

Bidembach, Felix

Francofurti, 1625

Thema XXX.

[urn:nbn:de:bsz:31-130978](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-130978)

THEMA XXX.

Act. 7 à vers. 55. ad finem cap.

De morte Stephani.

DISPOSITIO.

Nosse Deum, & bene posse mori, sapientia summa est. De illo enim Joan. 17. v. 3. Hæc est vita æterna. De hoc Apoc. 14. v. 13. Beati mortui in Domino. Et recte dicitur Prouerbio, Omnia tunc bona sunt clausula quando bona est. Et certe ars bene moriendi, scientia scientiarum erit. Qui enim bene moriuntur, dicuntur non mori, sed obdormire. Sicut hoc etiam loco. Hanc attem egregie ex historia Stephani morituri, discere possumus: non quod omnes eodem modo simus perituri, sed, quod si ille inter lapides tam pie mori potuit, magis nos in lectulo inter manus consolantium, pie & feliciter mori (imo vero in Domino obdormire) discamus.

Tria autem requiruntur ad mortem beatam.

1. Ut hinc discessuri sciamus, quò eundum, quomodo atque per quem.

2. Ut animam recte commendemus, ut illi bene sit.

3. Ut cor odio vacuum hinc auferamus. Vel sic: *Dasß wir nichts auff unserm Gewissen lassen ligen: vel, Dasß wir kein Groll mit ins Grab nemen.*

Hæc tria Stephanus moriturus poterit docere.

I. Pars.

Hoc loco Stephanus moriturus docet nos, quo sibi eundum putet, si anima corpus reliquerit. 1. Video, inquit, cælum apertum.

De corpore non est sollicitus. Id curârunt nonnulli viri boni, Actor. 8. v. 2. Quod si id non fuisset factura, parum ille curâisset. Cælo enim regitur, qui non habet vnam. Et Domini est terra, Psal. 24. v. 1.

Animam autem scit transiuram in cælum.

2. Vnde hoc nouit? Aut cuius opera ipse sperat se posse

sc

se ascendere in cœlum? Jesum video stantem à dexteris, Per Christum redemptorem, & mediatorem, sperat sibi paratum esse domicilium apud patrem Joan. 14. vers. 2.

3. Sed quis scit, hoc ira futurum: Imo Stephanus nihil dubitat. Quia plenus fide & Spiritu sancto. Ideoque confidenter in cœlum suspicit: & illud sibi apertum firmiter statuit.

1. Discimus primum requiri fidem in Jesum Christum, si beate & pie velimus mori.

Qui credit, non vadebit mortem. Joan. 8. v. 51. Transit de morte ad vitam, Joa. 5. v. 24. Illa fides ex verbo Dei discenda, Rom. 10. v. 17. Et illam accendit Spiritus Sanctus in cordibus nostris, certificans nos. Rom. 8. v. 16.

2. Fides illa intuetur Jesum, hoc est fidelis scit, per quem ad patrem ire possit. Per eum qui est ad dexteram patris. Quid autem faciat in dextera patris, Roman. 8. v. 34. aperte dicitur, *intercedit pro nobis.*

Est enim Aduocatus. 1. Joan. 2. v. et. & mediator, 1. Tim. 2. vers. 5.

3. Qui sic est in fide instructus, cœlum iam sibi videt apertum. Jam in cœlo est. Spe salui sumus, Rom 8 v. 24. Jam sumus filii Dei, 1. Joan. 3. v. 2.

Talis prompto animo moritur cum Stephano, si maxime inter lapides pereundum.

Simœon alacri animo subit mortem. Ratio eadem, quæ Stephanum hic facit lætum, ab ipso additur: Viderunt oculi *Salutare*, Luc. 2. Cernimus nos quotidie in verbo. In speculo 1. Corin. 13. v. 12. & beati qui non vident (oculis corporis) & tamen credunt. Joan 20.

De in fidelibus igitur alia est ratio. Illicum gemitu & fremitu sæpe moriatur. Sic Posthumius ille, Inuitus morior. Quo vadam nescio. Et Hadrianus moriturus, Animula, vagula, blandula: Quo nunc abibis in loca? &c Sic illi dicunt: *Zeh fahr vnd w ih nicht wohi: /ic.*

Contra Christiani se leles sciunt, sibi cœlum apertum, propter Christum mediatorem. Lætantur ergo.

II. Pars,

Ad beate
lor alias in
commendem
tempore exit
sic Steph
centi, orat
De hoc v
talis, In m
p. 6. in hac
Venerabilis
causalles le

Stephanu
tate, nec in
fidei golo
ad Domini

Docu
officiam
à Christo
ut verbum

Et quia
inimici

1. Dum in
tate ad m
romano n
lib. res. 2

noia possib
ad. Discam
cum Stephe
[Nota. a.]
modo mors
tam XX. & 3

II. Pars.

Ad beate moriendum hoc etiam maxime pertinet, vt sicut alias in omni vita, ita tum maxime animam Deo commendemus piis precibus, quando illa ex hoc mortali corpore exitura est.

Sic Stephanus hoc loco, Domine Jesu suscipe spiritum meum, orat.

De hoc vide peculiarem Dispositionem verborum Dauidis, In manus tuas commendo spiritum meum Psalm. 31. v. 6. in hac parte Promptuarii supra inter Themata ex Veteri testamento, numero XLVIII pag. 150. Breuitatis causa illuc lectorem remittendum puto.

III. Pars.

Stephanus non vult decedere ex hac vita iræ odii que tenax, nec in idonea tempora differre vlciscendi animam: sed ignoscit omnibus aduersariis, & pro illis preces suadit ad Dominum: Ne statuas illis hoc peccatum, &c.

Docet Stephanus, tum nos pie morituros, si omnem offensam condonemus aduersariis. Id didicit Stephanus à Christo Domino & Seruatore nostro, cuius hoc primū est verbum in cruce: Luc. 23. v. 34. Pater dimitte illis.

Et quia nescimus quando perimus, reconciliari debemus inimicis in tempore. Hoc Christus docet ipse Matt. 5. Dum in vias, hoc est in hoc mundo, vbi perpetuum iter est ad mortem. Graue quidem hoc carni & sanguini, at omnino necessarium, si non velimus experiri tormentum. Ibid. vers. 25. Implorandus Spiritus sanctus, qui hoc in nobis perficiet opus bonum. Phil. 2. vers. 13. Credenti omnia possibilia. Matt. 9. v. 23 Potuerunt id Joseph & Dauid. Discamus & nos eandem artem. Sic pie moriemur cum Stephano.

[Nota. De vocula (obdormiuit Stephanus) & quomodo mors somnus, vide supra præcedentem Dispositionem XX. & XXII & XXIII. ex Ioan. 8 & 11. & c.]

FINIS.

THE.